

KALENDARIUM

18.12.2025 – JASEŁKA SZKOLNE

22.12.2025–06.01.2026 – PRZERWA ŚWIĄTECZNA

12–14.01.2026 – PRÓBNE EGZAMINY ÓSMOKLASISTY

30.01.2026 – KONFERENCJA KLASYFIKACYJNA

16.02–01.03.2026 – FERIE ZIMOWE

Życzymy Wam magicznych Świąt
Bożego Narodzenia, pełnych ciepła,
radości i miłości. Niech ten wyjątkowy
czas przyniesie Wam spokój, a Nowy
Rok obfituje w szczęście i sukcesy.

ZE SZKOLNEGO KORYTARZA

Rozstrzygnięcie wyników Szkoelnego Konkursu Ortograficznego w roku szkolnym 2025/2026

<i>I miejsce – Emilia Rydz</i>	<i>kl. 7c</i>
<i>II miejsce – Katarzyna Potaczała</i>	<i>kl. 6b</i>
<i>Pola Tokarz</i>	<i>kl. 8b</i>
<i>III miejsce – Martyna Piłera</i>	<i>kl. 7c</i>
<i>Wyróżnienia: Karolina Baran</i>	<i>kl. 8c</i>
<i>Wojciech Burek</i>	<i>kl. 8c</i>
<i>Judyta Lorfing</i>	<i>kl. 8b</i>
<i>Wiktoria Malawska</i>	<i>kl. 6a</i>

Międzyszkolne zawody w ringo!!!

W dniu 8 grudnia odbyły się międzyszkolne zawody w ringo. Ta wyjątkowa, polska dyscyplina sportu powstała w latach 50. XX wieku z inicjatywy Włodzimierza Strzyżewskiego – szermierza i trenera. Ringo polega na rzucaniu gumowym pierścieniem nad siatką tak, aby spadł on na pole rywala. Zawodnik łapie i rzuca pierścieniem jedną ręką, a celem jest zdobycie punktu poprzez precyzyjne i szybkie zagranie. Gra rozwija zwinność, koordynację i refleks, dlatego cieszy się dużą popularnością wśród dzieci i młodzieży.

W zawodach udział wzięły reprezentacje leżajskich szkół, rywalizujące w duchu fair play i sportowej pasji. Wśród nagrodzonych znaleźli się uczniowie naszej szkoły.

W kategorii klas 4 – 6: Alicja Hałas, Zofia Grabarz, Kazimierz Matys oraz Bartosz Augustyn.

W kategorii klas 7 – 8: Laura Sarzyńska i Izabela Nowak.

Zawody zostały przeprowadzone sprawnie i w przyjaznej atmosferze. Uczniowie wykazali się dużą determinacją oraz wysokim poziomem umiejętności.

Nagrody wręczyła pani dyrektor Jadwiga Franus.

Opiekunem i organizatorem wydarzenia była pani Teresa Dydać-Jarek.

Gratulujemy wszystkim uczestnikom i zwycięzcom!

W czwartek 11 grudnia w naszej szkole odbył się międzyklasowy turniej w piłkę nożną. Adresowany był do uczniów klas 6 – 8.

Emocji było co niemiara, a trybuny „uginały się” od ciężaru kibiców.

Rywalizacja była zacięta, a I miejsce ostatecznie zajęła klasa 8c, tuż za nią klasa 8b, a podium zamknęła drużyna klasy 7b.

Historia „białych skarpetek”

Białe skarpetki w modzie przeszły długą drogę. W starożytności patrycjusze rzymscy nosili skarpety jako oznakę statusu i komfortu, starożytni Grecy tworzyli tzw. piloi, czyli rodzaj onucy ze skołtunionego włosia zwierząt, a w Japonii samuraje zakładali do sandałów specyficznie cięte białe skarpety, czyli

tabi. Białe skarpety znaleziono także w grobowcu Tutanchamona.

Początkiem XX wieku białe skarpety były elementem eleganckiego stroju, np. księgowych cukrowni, dodając im „sznytu”. W latach 50. i 60. Noszone były najczęściej z krótkimi spodenkami lub spódnicami i stały się ikoną młodzieżowego stylu. Z kolei w latach 80. i 90. stały się symbolem młodzieżowego buntu i sportowego luzu. Uwielbiane były wtedy przez Blues Brothers czy Michaela Jacksona. W Polsce w tym czasie białe skarpetki kojarzone były z nowoczesnością.

W latach 2000 białe skarpetki eksplodowały popularnością, w połączeniu z klapkami będąc symbolem wakacji i „Janusza”. Kojarzyły się z luzem i tandetą.

Obecnie powróciły w wielkim stylu na wybiegach i ulicach jako element modnego streetwearu, części „normcore” (by wyglądać „zwyczajnie”), często noszone z sandałami czy klapkami. Doczekały się nawet swojego święta – 30 listopada to Dzień Białych Skarpetek.

Tabi, początek XXw.

Szymon Stawarz kl. 8b

Kalendarze adwentowe

Pomysł kalendarza adwentowego pojawił się w **Niemczech**. Pierwszy taki kalendarz powstał w **1839 roku**, a jego pomysłodawcą był **Johann Hinrich Wichern**. Miał formę drewnianego koła, na którym umieszczano 24 małe i 4 większe świece. Każdego dnia zapalano jedną świecę – małą w dni powszednie i soboty, dużą w niedzielę.

1 → 24

Zainteresowanie kalendarzami adwentowymi wzrosło po **1920 roku**. Zaczęto też produkować je w różnych stylach, rozmiarach i cenach, a około **1926 roku** po raz pierwszy dodano do kalendarza adwentowego kawałki czekolady.

Po co powstały kalendarze adwentowe?

To proste! Kalendarze Adwentowe służą do odliczania dni pozostałych do Bożego Narodzenia, umilając oczekiwanie na święta poprzez codzienne odkrywanie małych niespodzianek.

A jak to wygląda współcześnie?

Współcześnie w kalendarzach adwentowych można znaleźć: czekoladki, słodycze, kosmetyki i produkty pielęgnacyjne, zabawki, gadżety, drobne prezenty, herbaty, przekąski i wiele innych.

Kalendarze adwentowe przygotowane przez uczniów naszej szkoły pod opieką pani Agnieszki Nycz

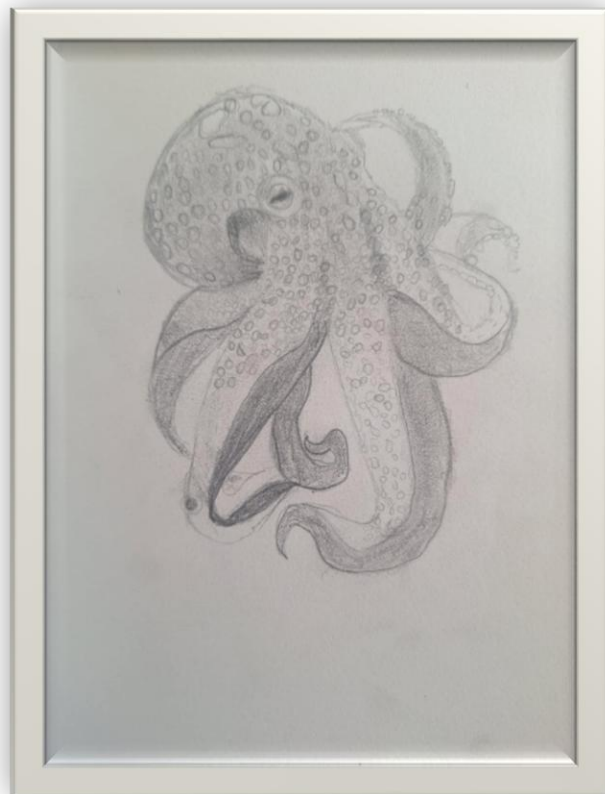
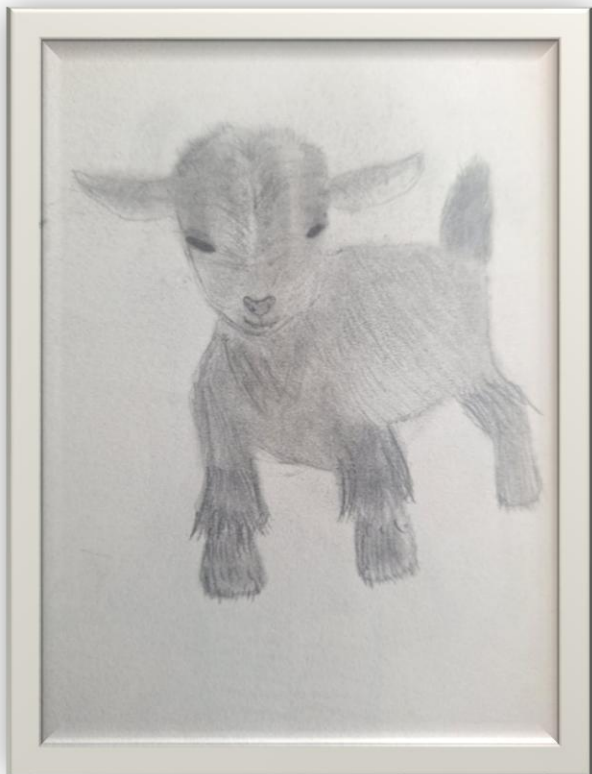
Ciekawostka

Największy kalendarz adwentowy zbudowano w grudniu 2007 roku w Londynie. Miał on ok. 71 metrów wysokości i 23 m szerokości. Był ogromny, interaktywny i został wpisany do Księgi Rekordów Guinnessa.

Julian Słupek kl.8b

Galeria rysunku Karoliny Burek z kl. 6a

Dzień Jubilera

Każdego roku, dnia 1 grudnia, obchodzimy **Dzień Jubilera** – święto to dedykowane jest tym, którzy swoją wiedzą, talentem i zdolnościami przyczyniają się do tworzenia pięknych dzieł sztuki. Jubilerzy, dzięki swojej wiedzy i umiejętnościom, tworzą ozdoby i biżuterię, która jest nie tylko piękna, ale także upamiętnia ważne momenty w życiu.

Dzień Jubilera, mimo że jest niedoceniany przez wielu z nas, to w branży jubilerskiej jest bardzo ważny.

- ✓ Święto ma na celu uhonorowanie pracy jubilerów i ich wkładu w sztukę i rzemiosło.
- ✓ Jubilerzy tworzą ozdoby, które są nie tylko przepiękne, ale też mogą zawierać w sobie historie lub upamiętniać jakieś wydarzenie.
- ✓ Historia jubilerstwa sięga starożytności, biżuteria była wtedy symbolem statusu osoby i symbolem władzy.
- ✓ Współczesne jubilerstwo łączy tradycję i nowoczesność.
- ✓ Biżuteria może być wykonana z różnych materiałów, w tym złota, srebra, platyny i kamieni szlachetnych.
- ✓ Jubilerzy muszą posiadać wiedzę z zakresu gemmologii, czyli nauki o kamieniach szlachetnych i ozdobnych oraz projektowania i obróbki metali.
- ✓ Dzień Jubilera to także okazja do promowania swoich wyrobów przez osoby z tej branży.

Główne obowiązki i czynności, które wykonuje jubiler:

- **Tworzenie biżuterii:** Od szkicu, przez formowanie (gięcie, lutowanie, spawanie) aż po wykończenie (szlifowanie, grawerowanie).
- **Obróbka materiałów:** Sporządzanie stopów metali, topienie, nadawanie kształtu, osadzanie kamieni.
- **Naprawa i renowacja:** Naprawianie uszkodzonej biżuterii, powiększanie/zmniejszanie obrączek, odnawianie starych wyrobów.
- **Wycena i ocena:** Rozpoznawanie metali i kamieni, ocena wartości wyrobów współczesnych i zabytkowych.
- **Obsługa klienta:** Doradztwo, rozumienie potrzeb klienta, sprzedaż.
- **Utrzymanie porządku:** Dbanie o czystość stanowiska pracy i sprzętu.

Wymagane umiejętności:

1. **Zdolności manualne:** Zręczność, precyzja, dobry wzrok.
2. **Wiedza specjalistyczna:** O metalach, kamieniach, technikach jubilerskich i trendach.
3. **Kreatywność:** Umiejętność projektowania.
4. **Cierpliwość:** Praca wymaga dokładności i czasu.

Dzień Rozmów Twarzą w Twarz

Ogólnopolski Dzień Rozmów Twarzą w Twarz, obchodzony 17 grudnia, promuje bezpośrednią komunikację i budowanie relacji międzyludzkich w erze technologii.

Historia i znaczenie święta

Ogólnopolski Dzień Rozmów Twarzą w Twarz został zainicjowany w 2006 roku przez grupę młodych ludzi, którzy zauważyli spadek bezpośrednich kontaktów międzyludzkich. Celem tego dnia jest zachęcenie ludzi do odłożenia telefonów i komputerów oraz skupienia się na rozmowach z innymi w realnym świecie.

Dlaczego warto obchodzić ?

Warto obchodzić ten dzień, ponieważ **buduje więzi**. Szczera rozmowa w prawdziwym świecie działa więcej niż SMS-y czy inne komunikatory – pozwala nam lepiej zrozumieć rozmówcę, jego emocje i sposób myślenia. Inną zaletą jest m. in. **rozwój empatii i uważności**, ponieważ słuchając innych, łatwiej nam jest zrozumieć ich potrzeby oraz punkt widzenia. **Uważność** wbrew pozorom jest bardzo cenną umiejętnością w świecie pełnym rozpraszaczy. Warto wspomnieć o tym, że w taki sposób dbamy o nasze **zdrowie psychiczne**, gdyż zmniejsza to poziom stresu i osamotnienia.

Jak obchodzić ?

W tym dniu można ograniczyć korzystanie z jakiejkolwiek technologii i wolny czas spędzić z rodziną. Podczas przebywania w miejscu publicznym zamienić z kimś **small talk**, czyli przeprowadzić krótką rozmowę – nie musi być długa, wystarczy komplement lub zwykłe „Dzień dobry”, o którego istnieniu większość zapomina.

Od siebie przypomnę, że coś w tym stylu można robić na co dzień. 😊

Wywiad z Panią Justyną Sołek - intendentką szkolną

Chociaż jej praca często pozostaje niewidoczna, ma ogromne znaczenie dla zdrowia i dobrego samopoczucia naszych uczniów. Od niej zależy, czy codziennie otrzymujemy pełnowartościowe i zdrowe posiłki w stołówce.

Rozmawiamy z Panią Justyną Sołek, która w naszej szkole pracuje na stanowisku intendentki.

O.D. Co należy do Pani obowiązków?

J.S. Jako intendentka układam jadłospisy i czuwam nad tym, żeby posiłki przygotowywane w kuchni były smaczne, zdrowe, kolorowe i miały odpowiednią kaloryczność. Zamawiam produkty na dany dzień, żeby wszystko było świeże i gotowe do przygotowania posiłków.

A.D. Jakie trzeba mieć wykształcenie, żeby pracować na tym stanowisku?

J.S. Ja mam wykształcenie wyższe, informatyczne oraz skończone technikum – Technik Technologii Żywności.

B.P. Ile lat pracuje Pani na tym stanowisku?

J.S. Na stanowisku intendentki pracuję osiem lat.

O.D. Co w swojej pracy lubi Pani najbardziej i czy poleca ją innym?

J.S. Najbardziej lubię to, że mogę dbać o zdrowie i smaczne posiłki dla dzieci i młodzieży. Cieszy mnie to, że jedzenie Wam smakuje. To odpowiedzialna praca, ale zdecydowanie ją polecam innym.

A.D. Czym Pani się kieruje, układając szkolne menu?

J.S. Układając szkolne menu, kieruję się tym, żeby serwowane posiłki były przede wszystkim zdrowe, odpowiednio zbilansowane, a także urozmaicone, smaczne i lubiane przez dzieci i młodzież. Zwracam więc uwagę na wartości odżywcze, sezonowe produkty i to, by dzieci chętnie jadły przygotowane obiady.

B.P. Jak ocenia Pani pracę uczniów w czasie warsztatów kulinarnych? Nam one się bardzo podobają.

J.S. Uważam, że uczniowie świetnie spisują się na warsztatach. Jesteście zaangażowani i chętni do pracy. Bardzo się cieszę, że Wam się podobają. Wasz entuzjazm dodaje mi energii. Cieszę się tym bardziej, że mogę dzielić się z Wami swoją pasją, przekazać Wam moją wiedzę i doświadczenie.

O.D. Czy w swojej pracy napotyka Pani na jakiś problem?

J.S. Jak w każdej pracy pojawiają się trudności. Najczęściej jest to pogodzenie zdrowego menu z tym, co dzieci lubią jeść najbardziej. Albo na przykład opóźnienia w dostawach produktów. Staram się jednak zawsze znaleźć dobre rozwiązanie, tak, żeby posiłki były na czas i wszystkim smakowały.

A.D. Czy ma Pani do nas, uczniów korzystających ze stołówki szkolnej jakieś uwagi, a może prośby? Chętnie wysłuchamy.

J.S. Mam do Was wielką prośbę. Starajcie się próbować nowych potraw nawet, jeśli na pierwszy rzut oka nie wydają się Wam smaczne lub atrakcyjne. Dzięki temu poznacie nowe smaki, a jedzenie przygotowane w kuchni nie będzie się

marnowało. Poza tym bardzo Wam dziękuję, że korzystacie ze stołówki szkolnej i że dbacie o porządek w czasie spożywania posiłków.

B.P. Niedawno uczniowie klas 5. mogli podziwiać Panią w spektaklu „Trzy życzenia Kowala” w roli Ochmistrzyni. Domyślamy się, że Pani pasją jest teatr. Proszę nam opowiedzieć o swoich zainteresowaniach? Może jest ich więcej.

J.S. Tak, teatr to moja wielka pasja. Bardzo lubię się wcielać w różne postacie. Daje mi to dużo radości. Występ w spektaklu „Trzy życzenia Kowala” był niesamowitym doświadczeniem zwłaszcza, że mogłam zagrać dla uczniów naszej szkoły. Poza tym morsuję, kocham muzykę, taniec i spacerować. Te zainteresowania pozwalają mi odpocząć od pracy, codziennych obowiązków i robić tylko coś dla przyjemności.

A.D. Na koniec proszę zaspokoić naszą ciekawość... Ma Pani zwierzątko?

J. S. Taaak, mam dwa koty i psa, które sprawiają mi dużo radości każdego dnia.

B.P. Bardzo serdecznie dziękujemy za poświęcony nam czas i wyczerpujące odpowiedzi. Życzymy, aby praca w naszej szkole dawała Pani dużo radości i satysfakcji.

J. S. Dziękuję. Bardzo miło się z Wami rozmawiało.

Wywiad przeprowadzili uczniowie z klasy 5a:

Oskar Dąbrowski

Aniela Duda

Bartłomiej Pawlikowski

Żarty na poprawę humoru

– Jak nazywa się lekarz, który leczy pandy?
– Pandoktor.

– Jaka jest różnica między wczasami w górach a wczasami nad morzem?
– W górach ceny są wysokie, a nad morzem – słone.

Zdziwiona nauczycielka spogląda w zeszyt Jasia:

– Czemu w każdym zdaniu piszesz o pizzy?
– Bo to było wypracowanie o moich marzeniach.

– Czym różni się fortepian od słonia?
– Fortepian można zasłonić, a słonia nie można zafortepianić.

Mama pyta Małgosię:

– Dlaczego w zeszycie masz obrazek, a nie zadanie?
– Bo pani mówiła, że mamy się wykazać wyobraźnią.

– Co mówi dżem, gdy się go otwiera?
– „Dżem dobry”.

Mój przyjaciel – chomik

Moje ulubione zwierzątko to chomik. Kupiła mi go mam, aby spełnić moje marzenie. Chomika nazwałam Coco.

Jest on bardzo malutki. Jego sierść ma szary kolor, jest krótka i puszysta. Ma krótkie łapki, czarne oczka, sterczące małe uszka i ostre ząbki.

Chomik w dzień śpi, a w nocy jest bardzo aktywny. Bawi się na karuzeli, biega i kopie tunele. Lubi wspinać się po drabinie i chować w klatce.

Potrzebuje świeżej wody i karmy. W lecie najlepszym przysmakiem Coco jest koniczyzna i mlecz. Bardzo lubi też świeże warzywa i chętnie chrupie różne nasiona. Mój chomik to żywa maskotka. Na powitanie liże mnie po palcach.

Bardzo się cieszę z tego prezentu.

Wiktor Firut kl. 4a

Kicia – Mała Królowa Domu

Kicia – najmniejsza, ale najbardziej urocza mieszkanka domu

Kicia to malutka, niezwykle urocza kotka, która potrafi jednym spojrzeniem rozjaśnić nawet najbardziej pochmurny dzień. Choć jest niewielkich rozmiarów, jej serce jest ogromne, a osobowość jeszcze większa. Każdy, kto spędzi z nią choć chwilę, szybko przekonuje się, że Kicia to nie tylko zwykły zwierzak – to pełnoprawna członkini rodziny i prawdziwa przyjaciółka.

Mistrzini relaksu

Najbardziej charakterystyczną cechą Kici jest jej niezwykła miłość do odpoczynku. Jak na prawdziwą kocią damę przystało, uwielbia spać – najlepiej w towarzystwie swojego ukochanego opiekuna. Gdy już ułoży się wygodnie na łóżku, wygląda jak mała królowa, która właśnie objęła tron swojej mięciutkiej, puchatej krainy. Często można znaleźć ją wtuloną w człowieka podczas drzemki, mruczając cichutko, jakby śniła najpiękniejszy sen. To, co wyróżnia Kicię najbardziej, to jej niezwykle ciepło i delikatność. Potrafi usiąść obok człowieka w taki sposób, że wszystkie troski dnia codziennego po prostu znikają. Jej mruczenie działa jak najlepszy balsam.

Energia i elegancja

Jednak Kicia to nie tylko mistrzyni spania. Ma w sobie również mnóstwo ciekawości i energii. Zdarza jej się nagle wystrzelić jak mała rakieta i pobiec przez pokój, jakby dostała tajną misję do wykonania. A kiedy nie biega, potrafi pozować z gracją modelki wśród kwiatowych wzorów.

Świąteczny nastrój

Kicia doskonale odnajduje się w każdej sytuacji, nawet gdy nadchodzą święta. Jest symbolem małych, codziennych radości, które potrafią uczynić życie piękniejszym.

Ciasteczka Cranberry Noel z pistacją i żurawiną

Kruche maślane ciasteczka z dodatkiem posiekanych pistacji i suszonej żurawiny.

Składniki (na 60 sztuk):

- 175 g masła
- 250 g mąki pszennej
- 75 g cukru pudru
- 1 łyżeczka cukru waniliowego
- szczypta soli
- 2 łyżki mleka
- 40 g posiekanych pistacji
- 40 g posiekanej suszonej żurawiny

Sposób przygotowania:

1. Wszystkie składniki poza pistacjami i żurawiną zmiksować. Na koniec dodać żurawinę i pistacje, a następnie wymieszać.
2. Z ciasta uformować dwa waleczki o średnicy 4cm, zawinąć w folię spożywczą i schłodzić przez 2 godziny.
3. Po tym czasie pokroić waleczek na plasterki o grubości 5mm. Ułożyć na blaszce i piec przez 12 minut w 190°C.
4. Wystudzić na kratce. Przechowywać w szczelnie zamkniętym opakowaniu.

Smacznego!!! 😊

Alicja Zygmunt kl.8a

HERBATKA ZIMOWA - IDEALNA NA CHŁODNE DNI

Herbatka zimowa to pyszny, rozgrzewający napój, który świetnie sprawdza się w mroźne dni. Ma piękny zapach dzięki korzennym przyprawom, a dodatek owoców i miodu sprawia, że jest słodka i aromatyczna. To świetny sposób na rozgrzanie organizmu oraz wzmocnienie odporności.

Składniki:

- 1 saszetka czarnej herbaty lub 1 łyżeczka liściastej
- 2 – 3 plasterki pomarańczy
- 1 plasterki jabłka
- 1 łyżeczka miodu
- 1 laska cynamonu

Przygotowanie:

1. Zaparz herbatę w dużym kubku.
2. Dodaj plasterki pomarańczy i jabłka.
3. Włóż laskę cynamonu, goździki, imbir i anyż.
4. Odstaw na kilka minut, aby napój nabrał aromatu.
5. Na koniec dodaj miód (nie dodawaj do wrzątku, aby nie stracił właściwości).

Szymon Nazar kl. 4a

PRZEPIS NA ŚWIĄTECZNEGO PIERNIKA

Składniki:

125 g masła
150 g cukru
2 łyżki miodu
4 łyżki powideł śliwkowych
3 łyżeczki przyprawy korzennej
2 łyżeczki cynamonu
3 łyżki gorzkiego kakao
2 łyżeczki sody oczyszczonej
2 łyżki kawy zbożowej
250 ml mleka
2 jajka
300 g mąki

Wykonanie:

W garnku roztopić masło, dodać cukier, miód, powidła, przyprawę korzenną, cynamon, kakao i wymieszać. Dodać sodę, kawę, mleko oraz roztrzepane jajka. Wszystko szybko wymieszać. Cały czas mieszając, wsypać mąkę. Piec 50 minut w temperaturze 175 stopni.

Upieczonego piernika można polać roztopioną czekoladą.

Szymon Rauza kl. 4a

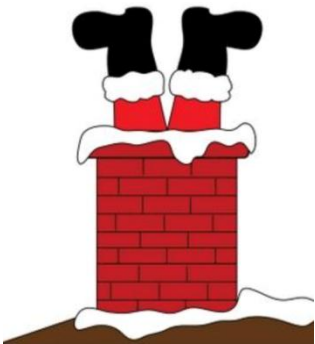

Redaktorzy gazetki „Luzik”:

Wiktoria Malawska, kl. 6a

Zofia Grabarz, kl. 6a

Szymon Stawarz, kl. 8b

			
a) snowman b) Father Christmas c) dwarf	a) letter b) card c) postcard	a) mistletoe b) wreath c) holly	a) elf b) reindeer c) gingerbread
			
a) stars b) baubles c) balls	a) Christmas stocking b) boot c) sock	a) gingerbread b) elf c) snowman	a) ivy b) Christmas tree c) pine
			
a) roof b) fireplace c) chimney	a) sleigh b) car c) slide	a) baubles b) lights c) tinsel	a) spoon b) candy cane c) chopstick

GARFIELD

ASz